

Előfizetési díj: Postán vagy Pécseltől külföldre: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. negyed évre 1 frt 25 kr. Egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Széchenyi-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy öt hasábos pécsi sor egyeztető megjelenését 6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szerért 4 kr. fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő. A nyilatkozó 1 pécsi sora 10 kr. A hirdetés díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda: Ferenczicz utczája 44. sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatálnál.

Kiadó hivatal: Böhm C. F. ügynöki irodájában. Ferenczicz templomának átellenében.

Képviselői beszámolás.

A pécsvárosi függetlenségi párt bizottságának lapunk mult heti számában közölt felhívására mult vasárnapon a hatyuteren tágas helyisége díszes választó közönséggel telt meg és pedig jelen voltak igen sokan a kormánypartból is.

A gyűlést a pártbizottságja nevében Simonfay János, mint elnök nyitotta meg, a képviselői beszámolás célját és fontosságát feltüntető beszéddel, melynek befejezésével indítványozta, hogy képviselőnk egy küldöttség által hívassék meg a gyűlésbe, a mi megtörténtén képviselőnk dr. Czirer Ákos úr a küldöttség kíséretében megjelent a teremben és riadó éljenel üdvözölte.

Erre Simonfay János a választó közönség nevében üdvözölve a képviselő urat felkérte őt képviselői beszámolójának előadására.

Tisztelt választó közönség!

Megjelentem Önök színe előtt, hogy erkölcsi kötelességemet teljesítve, számot adjak azon testületnek egy évi működéséről, amelyek a mult évben Önök kegyességéből tagjává lettem, mely a nemzet akaratából az ország sorsát intézni hivatalyaván.

Es ambar e kötelesség teljesítése roám nézve nem egy kellemes oldallal is bír, amennyiben a viszontlátásnak — számomra legalább — édes örömeit élveznem engedni, s emellett újabb szellemi érintkezésbe hoz tisztelt választóimmal, kikkel a kölcsönös bizalom kötelékében egyesülünk: mégis, nem resteltem kimondani, némi habozás vett rajtam erőt, míg azon elhatározás, hogy a lefolyt ülészek működéséről számot adjak, bennem megéledt.

Es e habozásnak két igen egyszerű oka van; az egyik az, hogy sokkal igénytelenebb szereplőnek tartom magamat a közügyek terén, semhogy mellőzhetőnek ne tarthattam volna egyelőre ugyis csak szerényebb körben mozgott, de a megfogadott elvek ösvényétől soha le nem tért működésemről tüzetesebben jelentést tenni. A másik pedig az, hogy sajnálattal mondóm — nem igen regisztrálhatunk az elmúlt ülészek működésében oly tényeket, melyek akár mélyreható elvi javításokat tartalmaznának, akár a közállapotok terén kedvezőbb fordulatok előfeltételeit hordánák magukban.

Irigyendőbb volna sorsom, ha nemcsak annyit jelenthetnék, hogy megtettem azt, mivel tartoztam, hanem, ha az iránt is képes volnék megnyugtanni méltó honfiai aggodalmakkal eltelt szíveiket, hogy

— hitem szerint — a törvényhozás minden ténye egy a közjólétnek, mint a magánosok javának fejlődését, gyarapodását fogja eredményezni.

S ha mégis leküzdve a lelmem elé szállt habozás szülte aggályokat, eljöttem, hogy safrókodásunkról számot adjak, hogy elhatározásom fő rugója azon körülményben rejlik, hogy még árnyékat is szeretném tova üzni azon gyanunak, mintha én kötelesség-teljesítése elől bárminő okból kitérni akarnék, főleg akkor, mikor — hiszem s tudom, hogy a tetteinket vezérlő szándék tisztasága méltánylásra talál mindazoknál, kiknek titéletét nem befolyásolja azon balvélemény, hogy a tett igéretnek nem teljesülése okvetlenül és mindenkor az igérettevőnek hibájában leli magyarázatát.

A választás után azon igéretet tettem, hogy gyarló erőmet a közügy szolgálatainak fogom szentelni s ezzel kapcsolatban kifejezést adtam azon ma már — sajnos — megfogott reményemnek is, hogy a gondviselés segítségével sikerülni fog a ezéba vett országos érdekek ügyek elintézése által a közállapotoknak még mindig siralmas sorsán lendíteni.

Ugyanakkor kértem tisztelt választóimat, hogy a tényleges eredmények esetleg elmaradását ne méltótassák ügybuzgalmunk hiányának betudni, mert hiszen a miénk csak a munka, de a siker, az eredmény nem függ egynehány ember véges akaratától.

Hiszzen ismeretes dolog Önök előtt tisztelt polgártársaim, hogy minő közös sors jutott az ellenzéknek osztláryrésül. Balsorsnak nevezhetném tán inkább azt, hogy működésünk pozitív eredmény a legtrikábbban kíséri, mert gyakran még az oly kezdeményezés is, mely a tárgyilagossá bíralat üvegét át tekintve kell hogy mindenki által helyeseltessék, nem kaphat törvényhozási szankciózt csak azért, mert a „sic volo, sic jubeo“ elvének segélyével uralkodó planétának nincsen irányere azon forrás, melyből a különben áldáossá válható intézmények terét merítettük.

Tisztelt polgártársaim sokkal jobban ismerik egy az elmúlt mint a jelen idők ellenzék működésének történetét, hogy senk balul itélnék meg a jelenlegit azért, mert programját megvalósítani még nem sikerült, s nem hiszem azt sem, hogy még az ellenvéleményen levők közt is találkozzék számbavehető egység, ki a sikerelenség okát a pártok télségében keresni, igazságérzetével megegyezőnek tarthatná.

Nem hiszem azt; mert tisztelt választóim, kik a napisajtó játékony befolyásának segélyével az eszmények felül kellőleg tájékozva vannak, jól tudják, hogy miért dönt dugába az ellenzéknek oly sok kérdésben kifejtett buzgó tevékenysége.

Az országgyűlés minden egyes tényeinek részletes bíralatától bátran eltekint-hetek, mert azon magas szellemi és értelmi színvonal, melyen a tisztelt választó

közönség áll, az aprólékos törvényhozási funkciók ismertetését feleslegessé teszi, s így nem marad egyéb hátra számomra, mint a száraz egymástánban előadni az országgyűlés működésének jelentékenyebb mozzanatait.

Áldásos működésére hivta egybe mult év őszére a királyi leirat a jelen országgyűlést. A nemzeti élet majd minden ágában terhes munka várta a maga munkáit. Mégis indult a működés serényen s bizony mi nem tehetünk róla, hogy a nyilvánult ügybuzgalom daczára a tevékenység fonala oly hamar elszakadt.

Mindjárt az ülészek elején a delegáció egy hónapra Bécsbe ment az ismert közönségi kiadások megszavazása érdekében. E zárandóklás még két ízben ismétlődött az ülészek folyamán, amidőn a szerencsétlen dalmáciai lázadás ügye újabb és újabb milliókat igényelvén a delegáció is megint egy hónapnál tovább ülésezett Bécsben a közös kormány javaslatának megszavazása végett, s ez idő, azaz két hónap alatt az országgyűlésen minden munkának szünetelnie kellett.

Már ezen egy körülmény is ellene szól azon különben is alaptalan feltevésnek, mintha az országgyűlés közhasznú működésének egyesek vagy pártok ügy-szeretetének hiánya, ó nem inkább az oly sokszor és méltán elítelt rendszer állta volna útját aképen, hogy a hasznos munkálkodásra legalkalmasabb időből két hónapnál hosszabb időt szakított ki természetlen célokra kért kiadások megállapítása végett.

A képviselőházi működés meddőségének egyik okául némelyek hírlapokban, beszámoló beszédekben és egyébütt mást is szoktak saját mentségükre megemlíteni. Azt mondják ugyanis, hogy az ellenzék mód felett veszi igénybe a szólás fegyverét s ezért oly lassu a tárgyalások menete.

Kétségtelen dolog, hogy az ellenzék részéről több szónok szokott jelentkezni, de ennek is megvan a maga természetes oka.

Midőn mi a kormány javaslatát a magunk körében előlegesen megvitajtuk, nem áll rendelkezésünkre miniszter, államtitkár és egyéb hivatali apparatus, hogy megadják a sokszor nélkülözhetlen felvilágosításokat, sőt gyakran megosik az is, hogy a nyilvános tárgyalások alkalmával hiában fordulunk a kormányhoz a kívánt adatokért, kérelmünk rendszerint nem vétetik figyelembe, mert régi bár, de nem loyális szokásuk az a kormány férfainak, hogy csak a vita befejezte után lépnek sorompóba, kitérvén a czáfolat lehetőségére elől, holott, ha előre felszólálnának, elejét vehetnék gyakran sok ellenzék-i támadásnak.

De van egyéb oka is annak, hogy az ellenzék szónokai miért jelentkeznek sürűben a szólásra.

Az ellenzék túlnyomó nagy részének egyáltalán nem áll módjában a javas-

latoknak bizottsági tárgyalásában részt venni, mert hogy például szóljak, a 90 függetlenségi párti képviselő közül csak is 30-at engedett a kormánypartú udvariasság a szakbizottságokba beválasztani, pedig a számarány szerint ott 60-nak volna a helye. A kormánypartból ellenben bizottságokban ül közel 230.

Ebből az következik, hogy a kormánypartból sokkal többen informálhatják magukat speciális szakmájukba vágó kérdésekben, holott az ellenzék kétharmada a nyilvános tárgyalásokra van utalva s így egyáltalán nem vehető neki rossz néven, hogy megragadja rendelkezésére álló egyetlen alkalmát, esetleg felmerült aggályai előadására.

Egyetlen alkalomnak mondtam, mert az osztlályokbani tárgyalás hosszú évek óta nem divatozik többé.

Az osztlályok csak éppen arra válok, hogy lelküimeretes pontossággal elnököt és jegyzőt válasszanak, s ha ezt megtették, működésük kimul, mint a rövid életű tisztavirág.

S vajjon mit szólna az ország tekintélyes számu ellenzék-i választóközönsége, ha magukat még a fontosabb kérdésekben is télségre, azaz hallgatásra kárhatalónk. En azt hiszem a közvélemény rosztaló itelete suttana ezért méltán, mert e tényünk legékesebben szóló jele volna politikai tehetetlenségünknek.

Mert az ellenzék vita nélkül elfogadott legalább 10—12 oly törvényjavaslatot, a melyeknek szükségessége és jósága felül még vala győződve.

Ilyenek: 1. az ország déli részein felmerült inség elhárítására szükséges intézkedésekről.

2. a gyula-fehérvári s kolos-monostori levéltáraknak az országos levéltárral egyesítéséről.

3. a jelzálogos kölcsönkövetelések átváltoztatása esetén a bélyeg és illetékekre adandó kedvezményről.

4. a fűmei kikötő rakpartján építendő áruárak költségeiről.

5. a phylloxera elleni rendszabályok iránt Berben kötött nemzetközi egyezmény beczikelyezéséről.

6. a bécsi elektrik kiállításra szánt tárgyak ideiglenes őltalmáról.

7. a szegedi kisajátítási törvény érvényének meghosszabbításáról.

8. a szegedi tiszai hid feljáróinak kiépítésére megkívánt póthíttelről.

9. a mozgósításkor behívottak gyámok nélkül maradt családjainak segélyezéséről.

10. a dalmáciaiban s a megszállott tartományokban felmerült zavarok következtében elhalt katonai egységnek özvegyei s árvai ideiglenes segélyezéséről.

Ezeket, melyekhez még mások is járulnak, csak is annak igazolására soroltam fel, hogy az ellenzék a czélszerűnek is-

mert javaslatok felett egyáltalán nem szokott felesleges vitát indítani.

A most elősoroltakon felül törvényvé váltak még:

A folyó évi államköltegetésről szóló javaslat, melynek tárgyalások pártok és egyesek minden lehetőit elkövettek a végéből, hogy az improdukciónak ismert kiadási tételük lehetőleg apasztatván, másrésről a közgazdasági és közmívelődési, szóval az egészséges nemzeti fejlődés által megkívánt eszközök és pénzforrások az illető célokra kellő mértékben rendelkezésükre bocsátassanak.

Nem kerülte el figyelmünket ez alkalommal az állam pénzügyeinek sanyarú helyzete, s minden tényünk oda volt irányozva, hogy egyrészlő megkíméljük az adózó népet elviselhetlen új terhek nyomásától, s másrészlő még se vonjuk el azon eszközöket, melyek a nemzeti életműködés folytatására mellőzhetően szükségesek.

Minket azon meggyőződés vezérelt, hogy kulturális érdekekre az áldozatokat ne sajnáljuk, mert ezek bőven gyümölcsöznek s elhanyagolásuk ezerszeresen nagyobb kárt zudítana a nemzetre, mint azon költség, melyet fejlesztésük évente felemész.

Fiumének közgazdasági fontossága arra indítá a törvényhozást, hogy egyrészt a kikötője teljesebb felszerelésére igényelt költségeket megszavazza, másrészt pedig a nyugateurpai kikötőkkel állandó hajózási összeköttetés létesítéséhez törvényhozássalag hozzájáruljon.

Mindkét ezirányban benyújtott javaslat már régebben törvényerőre emelkedett.

Ugyancsak törvényerőre vált az osztrák magyar vámtarifát általános vámtarifájáról szóló törvényjavaslat is, bár ennek tárgyalásakor az ellenzék a javaslatnak úgy közjogi mint gazdasági oldalát beható vizsgálat alá vévén azon határozott s meg nem czáfolt véleménynek adott kifejezést, hogy ezen intézmény elfogadása korántsem nyújt kellő biztosítást aziránt, hogy Magyarország e vámtarifája segélyével a gazdasági és ipari fejlődés terén fokozatos előlépésre számot tarthasson, ami pedig az országot megillető gazdasági önállóságot és önrendelkezést illeti, e tereben a javaslat elfogadása újabb békákat fog rakni a nemzet kezére.

Szentesítve lett még a véderő módosításáról szóló törvény is, bár ennek tárgyalásakor pártunk amellett, hogy a nemzeti hadsereg érdekében indokolt szavát latba vetni nem késett, a javaslatnak szervi hiányait is mélyreható alaposággal boncolta.

Kimutatta, hogy mekkora gátul fognak szolgálni e törvény intézkedései a honvédség fejlődésének, pedig ha van dolog, amiben a nemzet képviseletének egyet kellene értenie, ugy bizonyára a honvédség anyagi és szellemi felvirágzásának ügye az.

Szavunk a pusztaban kiáltónak hang-

TÁRZA.

Dal a bánatról.

Úgy a mint álmodtam, nem teljesült semmi, S mit átélttem, abból nem szó senki álom; Egy rejtett mély bánat, mely után pihenni Fogok talán egykor — az mind a mit várok.

Álmodtam s álmodom s álmodok szüntelen, Nem látom czélotmat, sem célját másoknak; Valami nagy nyomor ül a világrenden, Hol a Fény s Erő is szebb álarozot hordnak.

Nem a koldust nézem rongyán mint igazgat, Nem a nyomorékok: mint emeli tagját, De a gazdagot, ki soh'sem elég gazdag, És a hőst ki csüszged, bármint magasztalják.

Mosolyban, örömben, kedvben, vigaságban Sem látok egyebet titkolt, mély bánatnál: Ez szólt szántóvetők ömléngő dalában... Ámde jaj, ha erre írt adni akarnál!

Nincsen erre, óh nincs enyhület, se balzsam, Csapván a jószág, mely az Istenőt árad, Istenőt, ki jó s bölcs s ki ott a magasban Látja, hogy maga is egy nagy, örök bánat.

S mi szól e bánatban? mi szól e nyomorban A mulandóságnak örök bús regéje; S óh, én e regéből még is azt tanultam, Hogy csak a jószágunk nincsen soha vége. **Benedek Aladár.**

Őszkor.

I. Sárga lombot ingat már a szellő, Hull a fának hervadt levele; A virág is búsan földre hajlik, Mintha némán búcsút intene.

Szivem is a hervadás tanyája, Hervad benn az éltető remény, Eddig ez volt bűm vigasztalója, Biztatón most ez sem int felém.

II. Kőd borong a hervadó mezőkön, Csörgő lombot úz az ősi szél; És a szívnek fitkos bensejében Fájó bánat érzeménye kél.

Őszi táj, te képe vagy szívemnek. Pusztas és kiholt e bús kebel, Az örömeim hívó szózatára Egyedül csak sóhajom felel. **S. I.**

"Soha".

— Rajz. — A két szép fehérszőrű tehén ott állt az udvaron és csöndesen kérdőzött. Néhanéha felemeltek okos fejüket és olyan szomoruan néztek Mókus György uramra, mintha azt mondták volna: — Bizony, György gazda, elvisznek innen bennünket — örökre. Mi már nem látjuk többé egymást; nem is lesz többé kigyelmednek két ilyen szép jószág.

György gazda pedig úgy összehúzta magát a szalma-boglya tövében, akár egy

sűn. Rágra erősen a pipaszárát, pedig dohány se égett a pipájában; törölgette az arezát ingujjával, pedig nem is izzadt, csak a könyvei nedvesítették meg egy kisé . . .

— Hatvankét forint . . . először . . . drum! Ki ádt többet érte? Hatvankét forint — először . . . drum!

Jaj de szeretett volna György gazda felugrani, azt a mafla dobost torkon ragadni, a földre teperni, s klavirozni a dobverővel a háta közepin. Hát még mit tenne azzal a nyurga végrehajtóval, a ki olyan hetykén döfödi kalamásisába a kalamusát, s nagy árkus papirosra körmölö — a halálos ítéletét. Meg osztán mit tene azzal a hiénával, a ki az ő szép jószágáért hatvankét forintot mer igényelni. Nem tehet semmit, mert jártányi ereje sincs, úgy oda van. Különbösen is megvédelmezné az a két vitéz drabant, a ki a végrehajtó ur mellett háptákok áll. Azután meg szó ami szó, — ő bizony adóssa a „fölbajuszú“ Filopéknak, irás szerint száz forinttal: de megesküdnék rá, hogy abból csak ötvenöt forintot kapott készpénzül, a többi interes, meg az interesek a — kamatja.

— Hatvankét forint . . . másodsor . . . senki többet?

Szegény György gazda nagyon fézkelődik a helyén. Egyszerre csak pipáját kiejti szájából, mi közben fájdalmas nyöszörgést hallat. Hát, zavarában a pipaszára helyett, mit különben is majd egészen elragott, a balkeze hüvelyk ujját találta megharapni. Elszégyelte magát, felkelt ingadozva

a helyéről, s rá sem nézve senkire, bent a tornác alá. Onnan nézte közönyösen a szomorú komédiát. Nézte, hanem azért nem látott, nem hallott semmit . . . Eszébe jutott az ő kis Tercsikéje gödrös állával, pozsgás pofácskájával, kék szemével, mikor itt a tornácban, a szürén lábaltankodott, motyogott mindent összevissza neki, az apjának. Milyen nagy lehet már azóta, mily szép és okos! Mennyi örömet okozhat az apjának, a kit ő megvert és elkergetett a háztól. Pfuj! megverni az asszonyt, a feleséget, az anyát. Meg is verte az Isten. Úgy kell neki: megérdemli sorsát.

Hej! csak az a bor . . . az a bor ne lett von a fejébe, meg az a kampos bot a markában! Igaz, hogy az asszony is hibás volt, nem kellett volna az urat ingerelni haszontalan feleseléssel. Hiszen neki is szabad egyszer másszor a kormában megfordulni, legénykori nótáját a Lajcsi cigányanyal elhúzatni, azt a nótát, melynek olyan szép verse van, főképp ha érzéssel éneklük hozzá hogy: „Fogd fel pajtas, a vas-vesszőt, verd meg véle . . .“

Óh de nagyon is szomorú nóta az, de a magyar ember szereti ha — vigad. Hát György gazdán is megeshetett, hogy többet vett be a jobból mint kellett volna, bizony még a cigányának is kijutott a bankból. No hát, mi az ördög — a cigány sem élhet a levegőből . . . Hajnal felé vergődött haza György gazda, virágos jó kedvében az asszony anyelegni, tréfálkozni akart: a meg akkor nem értette a tréfát, rosszul aludt, (nem csuda!) lekorholta férjét, hogy ilyen

korhely, amolyan korhely, így s amúgy . . . szó, szót követett, egyik sem engedett, ittás embernek hamar eljár a szája, meg a keze — — — ej no! ne is beszéljünk róla.

— Hatvanöt forint . . . először, drum! A dobosó ismét felriasztá György gazdát merengéséből. Körüljártatá szeit az emberekben, kik megakarják fosztani két kedves jószágától. Mély sóhaj tört ki kebléből, mikor tekintete a jámbor állatokra tévedt. Ezeket is a k o r szerezte meg a szegzárdi ősi vásárkor, százötven forint volt az ára, de most megér testvérek közt kétszázat, ha nem többet. Aztán most eladják potom áron. A „fölbajuszú“ zsidó sehoggy sem akart György gazdával egyesülni. Bepörölte, mert tovább nem várhatott a pénzre. Hej! hiszen az nem volna olyan nagy baj, csak itthon volna az az áldott jó feleség, meg a kis Tercsikéje. De föl esztendő óta a híret se hallja.

Az atyfiak aszonták, hogy elment szolgálatba egy nagy városba, a kis Tercsikét meg kiadta tartására egy jó asszonnak . . . Lehetetlen pedig az, hogy megtudna válni az ő jó felesége attól az egyetlen kis gyermekétől. Ha tudná merre vannak, ha tudná, hogy feltalálja őket, keresésére indulna nekik. Elmenne a világ végére értekük, mert most érzi mennyire árva, tehetetlen így azok nélkül. Tönkre megy előbb-utóbb. Azt a kis gazdaságát nem hogy szaporítaná, hanem lassanként feléli, mert a dolog nem bírja mostanában. De meg mink is dolgoznék. Nincs miért, nincs kinek. Ó már majd csak élél holtig, ámbár lehet hogy hamarabb elpatkol, mint gondolná. Mit neki ez az élet? Elvesztette nejét,

vényhozás reformálása; gyors és olcsó igazságszolgáltatás (a szóbeli és nyilvános eljárás, ártalmas emberek számára büntető gyarmatok); földmívelési hitelintézetek alapítása; az állam hathatós beavatkozása a parasztek eladósodásának és birtokai értékeltelenedésének megakadályozására, nevezetesen oly módon, hogy az állam a kényszerített eladások alkalmával a törvényes becserélt feléig mint vevő lép föl; a paraszti örökösödési jog reformálása és honossági törvény alkotása.

De még most sem értünk a kívánások végére, mert a monarchia keleti határainak megerősítését követi a néppárt, továbbá a véderő fűntartását, a tengerészet bőséges tekintetbe vételét, a Németország való szövetség fűntartását és szilárdítását szerződés által, szilárd és öntudatos keleti politikát, nevezetesen az osztrák érdekeket megvédő az alsó Dunánál és a balkáni tartományokban; Ausztria tengeri kereskedelmének erőly megővését, kiváltképen a földközi tengeren és ennek partján fekvő tartományokban.

Az országos dalárünpély Debreczenben.

Fényes és emlékező ünnepeket tilt Debreczen, a nagyvárú derék, vendégszerető, tösgyökerez magyar város e hó 16, 17, és 18-ik napján. A legjelesebb dal-egyesületek sereglettek egytűve:

„Hírúrágot szedni Babér-koszorúba!”

Debreczen után 16-án már kora reggel nagy élénkség mutatkozott, jelezve az ünnepeket. A fűnt épületein díszes lobogók lengtek. A meglepő csinnal összeállított diadal-kapu ívezetén olvasható volt elől:

„Hozott Isten!”
a hátsó részen pedig:
„Éljen az ének, éljen a dal!
Benne öröm van és diadal!”
A fogadtatás impozáns volt!
Temérdek sokaság várta az érkezőket a midőn megérkezett a vára-várt vonat, harsány hangú éljenek rázkódtatták meg a loget.

A vonat berobogása után, a perironon összezsorolult díszes közönség élén Lengyel Imre a dal- és zenegylet elnöke csinnal üdvözölt mondott, melyre Simonffy Kálmán a budapesti dalkör elnöke válaszolt. A beszédek elhangzása után a város szép és lelkes hölgyei megkiszorították a dal-társulatot zászlóit.

A bevonalás a legszebb rendben folyt le.
A városához előtt Simonffy Imre kir. tanácsos, Debreczen polgármestere üdvözölte a vendégeket. Utána Tóth Pál miskolczi felső leány-iskolai igazgató-tanár válaszolt. Ezután pedig az elszállásolás vette kezdetét, mely a legjobb rendben folyt le.

Este a „Bika” vendéglőben ismerkedési estélyt ültek, melyen általános és feszelen jó kedv uralkodott. A dalárkö nagy részben énekeltek egy-egy kedves áriát. A pécsi dalárda, közkívánatra két darabot énekel. No meg aztán, hogy arról se feledkezünk meg, — toaszt, toaszt ért!

Tizenhétedikén délelőtt a megállított program szerint megtartott az összpóba Huber Károly orsz. karnagy vezetése mellett, mely tökéletesen sikerült.

Az összpóba után az orsz. dal- és zenésztársaság közgyűlésére mentek. Nehány kisebb-nagyobb ügy elintézése után a versenyzés sorrendje állapított meg sorházban utján 1. az ungvári, 2. a marosvásárhelyi, 3. kolozsvári dalkör, 4. a szatmári, 5. a kolozsvári polgári daleyeglet, 6. a rimaszombati, 7. a losonezi, 8. a miskolczi, 9. a szegedi, 10. a szentesi, 11. a békéscsabai, 12. a szegárdi, 13. a szegedi polgári és 14. a pécsi dal-egylet. — A második verseny sorrendje: 1. a szentesi, 2. a m.-vásárhelyi, 3. a szegedi, 4. a miskolczi, 5. az ungvári, 6. a szegedi polg. dal-egylet, 7. a szegárdi, 8. a kolozsvári, 9. a r.-szombati, 10. a szatmári, 11. a csabai dal-egylet és 12. a kolozsvári polg. daleyeglet.

Az indítványok közt a mi dalárdaunkra vonatkozólag egy csudabogarát is röpitettek szelnek, melyre nézve álljon itt a „Debreczeni Szemle Emléknap” mondkája: „Csak megbotránkozásunknak adhatunk kitéjeztést a felett, hogy a közgyűlésben akadt oly ifju, éretlen indítvány, mely a pécsieket a versenytérről leszorítani akarta merészeln. — Tessék a pécsieket mindig versenyezni, mert meg lehetünk győződve, hogy a mikor azok legyőzve leendnek, a magyar dalárügy óriási magaslanton álland.”

Este a színház fulladásig telt meg. A bíráló bizottság két nagyobb pályában foglalt helyet. A színpadon egymás után léptek elő a versenyző daleyegletek és riadó tapssal fogadtattak.

Az első dalverseny, versenyűve Erkel Gyula „Ebrész” című pályanyertes zeneszerzeménye, a második verseny szabadon választható darabokból állt.

A verseny eredményét illetőleg 21-éről a következők sürgönyt kaptuk: „Első csoportban az első díjat egyhangulag a pécsi dalárda, másodikikat a losonezi, harmadikat a miskolczi nyerte el. Második csoportban a következők: kolozsvári, szegárdi, szatmári,

kolozsvári polg., és az ungvári daleyeglet.”
Dalárdánk, melynek fenállása mindeig csupa diadal volt, most ismét szerzett babért széles körű hírnevéhez.
Üdvözöljük! Eljen!

Szende Béla meghalt.

Vitéz honvéd, jó hazafi, becsületes miniszter, jóra való derék magyarembert hunyt el Szende Bélával. — Így írják ezt, kik közelebbről ismerték, ellenzéki lapokban is. — Ő volt a Tisza kormányának Trefort után legidősebb tagja, a honvédség az ő minisztersége alatt fejlődött oda, hol most áll, ő volt az aki a honvédségi intézmény ellen törő magyarellenes áramlatot erejéhez képest feltartóztantni igyekezett, bár azt, hogy a 48-as honvéd elemeket fentartassa a honvédségben, elérnie nem sikerült, a miért is több ízben azon ponton volt, hogy leteszi tárcsáját s csak a haza éránti magasabb kötelesegrétege határozta el benne a kitarást.

Szende Béla aug. 18-án hosszas fájdalmas betegség után halt meg 59 éves korában gavasdi birtokán Lugos mellett és 19-én este lett ott eltemetve a családi sírboltban, melynek még csak egy lakója, a miniszternek rövid idővel ezelőtt elhunyt atyja volt.

A szabadságharuban előbb mint nemzetőr, aztán mint honvéd vett részt számos nagyobb ütközetben Kápolna, Tarozal, Isaszegnél sat.

Midőn csapataink Budát megostromolták, Szende az első közt volt, ki önfeláldozással behatolt a várho; az ekkor tanúsított vitézségeért nyerte a 3-ad osztályú katonai érdemjelet. E hősített részletek ismeri maga a király is. Az orosz császári diadaljénnyek között Szentpétervárott három magyar kardja őriztetik. Az egyik Görgeyét, mely ő Világosnál adott át az oroszoknak, a másik Bemé, melyet az oroszok Segesvárnál foglaltak el. A harmadik Frommer őrnagyé, mely szintén Világosnál jutott az oroszok kezére. Ez a Frommer őrnagy senki más, mint a honvédelmi miniszter, Szende Béla.

Pécsett kedden aug. 22-én tartott meg a székesegyház helyettesítő lyeuconi templomban a gyászisteni tisztelet az elhunytért, melyen ő méltósága Szlaby Ferenc, mely az nagypőpőst pontifikált. — Jelen voltak a hatóságok, a katonaság képviselői, a 48-as honvédségnek immár nagyon gyérülő tagjai, az agasgyánok egyletei díszben, legszámosabban pedig a honvéd tisztakar, a díszőrség és honvéd század és gyalogos altisztek és közhonvédek képeztek. — A ravatalt egy győnyörül nagy koszoru díszíté, széles fehér szalagján eme felirattal: „Hű bajtársának az 1848-iki 42-ik honvédszázalój.” — Ezen koszort Kammerer Ferenc az elhunytak 1848-iki honvédbajtársa tette a ravatla.

Törvényeségi csarnok.

Előadott polg. ügyek:
Augusztus hó 22-én.
Vészy Rezső tsvzéki bíró által:

1. Dobszay Mária és társai felpereseknek, Dobszay András és József alperesek ellen, vagyonközösség megszüntetése iránti keresete.

2. Juhász Lászlóné felperesnek Radonich Géza és Béla alperesek ellen szerződés megsemmisítése és a többi iránti kereset.

Augusztus hó 24-én.
Kisfaludy Imre tsvzéki bíró által:

A pécs-baranyai központi takarékpénztár felperesnek Zsolnay Vilmos alperes elleni pere, szerződési pontozatok betöltése, illetve a pécsi 537. és 538. sz. tjkvben C. 10. alatt bekebelezett szolgálat tulajdon. 10. birtokjogának és járuléai megítélés iránt.

Előadandó a büntető osztály által a pécsi kir. törvényeséknél 1882, augusztus hó 28-ik napján.

3857/B.882. Prokita Rádó és társai ellen súlyos testi sértés. — 5240/B.882. Francsevits Antal ellen lopás.

Augusztus hó 30-ik napján
3334/B.882. Vázsonyi Ferenc és társai ellen lopás. — 3914/B.882. Kohn József ellen hatóság elleni erőszak. — 4270/B.882. Máthán István ellen lopás.

Szeptember hó 1-ik napján
4030/B.882. Dietrich Ignác ellen sikasztás.

Szeptember hó 1-ik napján
4311/B.882. Lesching Erzsébet ellen lopás.

Különfélek.

— *Szent István-nap. Nagy ünnepe* sséggel ülte meg városunk szent István napját. A város középületeit díszes lobogók ékítették, a honvédség teljes díszben volt. A lyeuconban tartott fényes isteni tiszteletet nagy számú segédlettel Sláby Ferenc cz. pőpőp vezéte. A templom előtt a honvéd lovasság és gyalogas dísz-százada állott.

— *Dalárdánk megérkezése. Hozva* koszorozott lobogóját, diadalma jelét az ékes és tekintélyes ezüst kupát, a szerda délutáni vonattal, 1/2 órák orkeztett haza győzelmi utjából büszke önérettel a „Pécsi Dalárda.” Óriási néptömeg riadó élénzésé közt robbogott be a vonat. A harsány rivalgás után Fekete Mihály v. tsvzti ügyész a zenegylet nevében üdvözölte a győzteseket és megbabérkoszorúta a már gazdagon koszorozott lobogót. A babérkoszoron e felirat volt olvasható: „A debreczeni diadal emlékére a pécsi zenegylet, 1882.” Jilly Alajos válaszolt az üdvözölő beszédre és felmutatta a győzelmi jelet, a díszes ezüst kupát. A kaszinó nevében Kisfaludy Imre tvr. bír. mondott üdvözölő beszédet. Közbe-közbe a városi zenekar harmonázó „tus-okat fűjt s a közönség szűnni nem akaró „éljen-ekkel rázkódtatta meg a loget. Következett a bevonulás, mely a fellobogozott utcákon át, zeneszó mellett valóságos diadalmenet volt. — Üdv dalárdánk!

— *A most Debreczenben megtartott* orsz. dalárünpély alkalmávali közgyűlésben „a vidéki választmányi tagok” sorába beválasztott Pécstől: Bánffy Simon. Ugyan ez alkalommal mondatott ki, hogy a tökélyt megközelítő dalárdák eszentül — minta-dalárdáknak ismertek el s a versenyeknél egy harmadik csoportot fognak alkotni. Ilyen lesz a pécsi dalárda is.

— *Hogy mulatott dalárdánk?* Mint a ki jól végezte dolgát, — pompásan! A debreczeniek vendégszeretete, a nagy díszesség érzete, a lelkesltség mind megannyi rugó, mely az amugy is felmelegedett kedélyt áradzó hullámzásba hozza. Az első fényes mulatság az ismerkedési estély volt a „Bika”-ban, de ennél még vidámabb mulatság volt az, melyben kizárólag a „Pécsi dalárda” vett részt 19-én a debreczeni szülőhelyben, Szedlák J. derék hazánkfiánál. Itt a fényes jó kedv tetőpontját érte el, az éj késő órájáig vigadott dalárdánk. — Biberunt magnum aldomást!

— *Társas vacsora. Vasárnap este* dr. Czirer Ákos orsz. gyűlési képviselőnk tiszteletére a függetlenségi párt társas vacsorát rendezett, mely gazdag volt toasztokban és fényes volt feszelen jó kedvben. Az első toasztot Simonffy János ügyvéd mondotta, különösen kiemelve ama körülményeket, melyek lehetővé tették, hogy a függetlenségi párt zászlója győzött városunkban a legközelebb mult választás alkalmával. Dr. Czirer Ákos poharát választóira emelte. Bolgár Kálmán Kossuth Lajos, hazánk nagy fiát éltette. Radocsay Mátyás pohárköszöntőjébe azon indítványt szőtte, hogy a nagy hazafi közlőgő névnapjára üdvözölő sürgöny menesztessék a banketrol. Általános éljenzés követte a lelkes hazafias indítványt. Köszöntő, köszöntőt érve, a késő éjj nyult ki a kedélyes estély.

— *Templomi zene. Holnap azaz* vasárnap a lyeuconi templomban énekelnetni fog Horák 2-ik számu (Es dur) miséje; — graduale: „Imitet angelus” sopranhármas, tenor és bass-karral Preindtlől, — offertorium: „Laudis eius plena est terra” Rottertől.

— *Kiss György jeles szobrászunk* a hét elején Egerben Tárkányi Béla apátkanonok vendőge volt, ki e derék művészünkkel Rómában ismerkedett meg a mult tavaszon kilencedik római utja alkalmával. E római ismeretségek és egri látogatásnak, úgy halljuk, egy új művészi emlék lesz eredménye, minővel Tárkányi majd minden római utját emlékeztetéssé szokta tenni.

— *A petroleum-adó f. évi szeptem* ber havának 1-ő napján lép életbe, e szerint métermázsánként 6 frt 50 krral, kilónként pedig 6 és fél krral drágább leendő a petroleum. — Figyelmeztetjük a közönséget, hogy idején eszközölt tetemeőbb beváslárlás által, habár rövid időre is, a petroleum drágulását ne érzed.

— *A névváltoztatások. A belügy* miniszter a folyó évi első felében engedélyezett névváltoztatások jegyzékét oly felhívással küldte meg a törvényhatóságoknak, hogy az ott érdekelte névváltoztatásoknak az illető anyakönyvekben való feljegyeztetése iránt kellőképp intézkedjenek. — Érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy a névváltoztatások száma a mondott időig fölragott 554-re.

— *Az ırgalmrend új provincziá* lisa. A magyarországi ırgalmrendnek aug. 20-án volt Budapesten provincziális választó gyűlése, mely alkalommal a rend perjelei Fűzy Szaniszló, a pozsonyi ırgalm. ház főnökét választották egyhangulag a rend provincziálisává. Az új provincziális derék magyar ember, vesprőmi születésű, jelenleg 52 éves. Felsőbb tanulmányait a bécsi egyetemen végezte. Élénk kötelességérzet, kitartó munkásság s igaz hazafiság jellemzik őt.

— *Gyászlobogó helyett rongy kö* tény! Ki ne botránkozott volna meg, látva a város ház tornyát ama hitvány, rongy, fekete kötély-félt, kopott piszkafára tűzve lebogni. Az Istenben boldogult honvédelmi miniszter elhunytá fölötti gyász kifejezésül tisztelet ki lobogó képen a fekete rongy, — de hát illik ez? Illik, hogy a város minden izlést mellőzve, de mondjuk csak a kellő tiszteletet sem tartva szem előtt, — a kegyelet, a gyász jelölő gúnny-tárgygal áll elő? Ott, hol ezreket és tízezerket tudnak könnyű vérell epőcsékolni, talán még akadt volna pár forint egy tisztességes gyászlobogóra!

— *A baranyamegyei gazdasági egy* let aug. 14-én tartott választmányi ülésén a pécbaranyai kertészeti egylet egyesítési felhívására az egyesülési módzatainak megbeszélésére Jeszenszky Zoltán, Sey László és Vörös Mihály igazgató választ-

mányi tagokból álló bizottságot küldött ki. — Ugyanezen ülésen a f. é. szeptember 3-án tartandó díjjazással egybekötött szarvasmarha-szemlére megválasztás a bíráló bizottságot Moré Nándor, Hegedűs Imre, Molnár János, Mikes József, Thaller Gusztáv és Vörös Mihály urak személyében. — Vége a Vinczellérképeze ügyébeni tenóddikkal Skerlecz Károly báró urat és Vörös Mihály titkárt bízza meg azzal, hogy az egylet anyagi helyzetét tekintve oly ajánlat, mely több éven át venné igénybe az egylet pénztárát nem tehető, azonban telekvásárláshoz egy bizonyos összeggel kész az egylet egyszer mindenkorra hozzájárulni, és hogy a tervezett nagygyűlésre a somogy és tolnamegyei gazdasági egyletek is meghívassanak.

— *Megyei gazdasági egyletünk tud* valevőleg azon hátrányos helyzetben van, hogy a földbirtok ltteni nagyon aránytalan felosztása folytán a nagybirtokok mellett igen csekély közép-birtokok van, pedig másutt ezek középek a gazdasági egyletek igazi létető elemét és számuknál fogva is növelik az egylet anyagi erejét. — Annál inkább örömmel hozzuk a gazdaközösség tudomására, hogy Krebs Antal ur bécsi kereskedő és pelléri földbirtokos a baranyamegyei gazdasági egylet alapító tagjainak sorába lépett.

— *A pécsi önkéntes tsvztlők által* 1882. évi augusztus hó 26-án a „Scholtz”-féle sőrarnokban zártkörű táncestélyt rendeztetik. Kezdeté 8 órakor. Belépti jegyek a meghívó előmutatása mellett mindenkor az őrtányán 50 kr.-jával válthatók a táncestély napján pedig a sőrarnokban a pénztárnál. A tsvzta jövedelem tsvztlőtszerek beszerzésére fog fordítatni. Felülitzések közösznettel vétetnek és hirlapilag nyugtatatnak.

— *A pécsi állami főredtanodán* a jövő 1887/8 tanévire a beiratkozások f. évi aug. hó 29., 30. és 31-én történnék. A tanév szept. 1-én kezdetét veendi. Az igazgatóság.

— *Tudomásul. A helybeli polgári* leányiskola 1-ő és 2-ik osztályára nézve a beiratások f. é. szeptember 1., 2., és 3. napján történnék, Wargha Ferenc. belv. köz. íg. tanítónál a belvárosi iskola épületben d. o. 10-12 óráig. A tanoda a Hunyady-utca 4-ik számu házban van elhelyezve. Tandij havonkint 3 frt. Az első osztályba csakis a 4-ik elemi tanodát eredményenyl bevezett leánytanoncok vétetnek fel. A tantárgyak a következők: hit-és erkölcstan, magyar, német nyelv, mennyiség, történelem, földrajz, természetrajz, természettan, vegytan, konyha-kertészet és háztartás, kézimunka, rajz, szépirás, ének; — mellék-tantárgyak: franczia, angol nyelv és zene.

— *Bünbarlangok. Vannak váro* sunknak rejtekei, melyek köznéven csak „lebujók”-nak nevezetnek; mi ezen oszmány helyeket bünbarlangoknak nevezük, s jobb kifejezést alig találhatnánk, mert e kifejezés híven visszaadja tárgyának minőségét. Ezen piszok-fészek nemcsak a félreső helyeken, hanem a fórumon is „ékeskednek” s hogy mi történnik itt éjek idején, azt csak a mindentűdő jó Isten tudhatja! Annit azonban a hozzánk beérkezett panaszok folytán mi is tudunk, hogy e helyeken folyik a hazard s gyakran „spiceller” kártya-játék, a tolvajkonferencia, lélekvásárlás, mely bőségesen elég arra, hogy a rendőrség szigoruan rájok tegye a kezét.

— *Uj piac-beosztás. Folyó évi szeptem* ber elsejétől A) Széchenyi-tér „Nádor” és takarékpénztár előtti oldalán csupán élelmi szer árulható, miért is az eddig ott árultnak szokott len, kender, gyoles, vas, nemkülönb minden husneműt és más áruczik eladási helyét a Majláth-ter jelöltetik ki. A gymnászius és „Ribai” előtti részben változtatás nem történnik. A bérköcsik eddig elfoglalt helyeket megtartják. Az alsó részben a beosztás fenntartatik azon megjelöléssel, hogy itt mást, mint élelmi szert árulni tilos, s a gyümölcsárulás is csak annyiban engedtetik meg, a mennyiben kisebb mennyiségben más élelmi szerrrel együtt árulatik. A husvágók és hentesek tartoznak további intézkedésig, nyilt oldalú állásokat egyenes sorban felállítani. B) Kis-ter. Az összes gyümölcs-árulásra a Kis-ter jelettetett ki, a mennyiben az árusítás nem szekéren történnik. C) Majláth-ter. A Majláth-ter jelettetett ki a len, kender, vászon, rongy, vas, fénymáz és egyéb apróbb bolti cikkek árulására. Az összes kocsiórló való árulás ezen a téren történnik, a bárány, kecske, borju kivételével, mik a torna-csarnok melletti szabad téren helyeztetnek át. Egyuttal közüdomásra hozatik, hogy egyáltalán járdákon az egész város területén az árulás tilos.

— *Dinye-évad. A hét elején hatal* mas halmazokban foglaltak helyet a különböző fajú dinyek a Majláth-téren. Jelenleg az idei dinye-termekre a tulságos nagyság, szép külső és — az izetlenség, mely a felette erős időnek tadtató be.

— *A „Fünksirchner Zeitung” leg* utóbbi számában „ein Offizier” panaszt emel a szigeti külváros egyik utcájának a kövezete ellen s azon agódiók, hogy majd feltöri a Bécsből hazatérő katoná fiaink lábát, kik a bécsi „minta-troisire”-hoz szoktatták lábacskaikat. — Hát mit szölgünk mi, ha már edzett katonáink így beszélnek? — Óh jaj!

— *Tolvajlás. F. hó 22-én éjjel* ismeretlen tettesek betörték Rugásdon Vörös Ferenc földmivesnek istállójába s onnét annak 2 lovat felszerszámozottan kivezeték. Kocsiját a kertje alatti rétre lehúzták s ott a lovakat elébe fogva, elhajlalták, még pedig mint a nyomozásokból kitűnik Szt-Király felé tették utjukat. Reggel azonnal utra keltek néhyan a tettesek nyomozására.

— *Az egyetemről. — A budapesti* kir. tud. egyetem mind a négy karában a rendes beiratási idő szeptember hó 1-én kezdődik s bezárólag 12 óráig tart; ezen időn túl már csak folyamodás utján beiratásnak van helye és pedig 3 napig dékáni, 8 napig rektori és ismét 8 napig miniszteri engedéllyel. — A szülészeti I. félévi tanfolyamra a beiratások az orvoskari dekanatusban (Üllői-ut. 1. szám) szintén szeptember 1-én kezdődnek és bezárólag 15-ig tartanak. A felvételi kellek: 20-tól 40 évig terjedő kor, írás és olvasásbani jártasság, község-erkölcsi bizonyítvány és keresztlevél.

— *A budapesti állami középipar* tanodában (VIII. ker. bodzafa-utca 28. szám) a beiratások szeptember 1-ő napjától, 15-ig tartanak.

— *Mai számunkhoz van mellékelve* Bahlsen Ernő prágai magkeskedő ajánlata különféle vetőmagvakról, haarlemi virághagymákról és ültetőnyekről, melyet t. gazdaközösségek figyelembe ajánlanak.

— *A berkesdi pelyádnához tartozó Szilágy* főiskolájában a kántortanítói állomás megürltven, betöltésére f. évi aug. 31-ig pályázat hirdettetik. Évi járandóság: A községtől 100 frt o. é.; pársz után körülbelül 42. pozs. m. gabona; 12. m. akó bor; stola-illetmény 20 frt. Az alapítványi kegyuraságtól 105. frt. 60 kr., 31 meter haszából, melyből a tanoda is futendő; 5 hold középminőségű szántóföld, melyet a tanító műveltet. A készpénz az uradalom által érvényvedenkit kiadatik. A lakás tisztessegek a szükséges melléképületekkel s 1/2 holdnyi konyhakerttel ellátva. A tanítási nyelv magyar. A kellően felszerelt folyamodványok a kerületi tanfelügyelőhöz küldendők Berkesdre, u. p. Pécsvárad.

A közönség köréből.

„Mohács és Vidéke” f. é. 34. számában a helyi hírek: „Tanügy” czim alatt megjelent cikkre válaszolólág, egy iskolaszéki tagnak.

Egyenlőre jó lesz megjegyezni az iskolaszéki tagnak, hogy én a nevetek a „név kezdő betűjével” jeleztem, — az általa használt „tudatlan” stb. mészavait nem használtam, amit ezzel vissza is adok; — továbbá habár a tudományt kanállal nem ettem, — s habár a szavazási eljárást meghatározó elvekben nem is vagyok oly tudakos, — de nem személyeskedtem, hanem ellenkezőleg az illem határai közt maradtam, amit egyébiránt az iskolaszéki tagtól — is elvártam volna.

Ami az említett és szentesített sokszoros gyakorlatot illetné, alig hiszem, hogy az életben megtörtént választások közül csak kétövvel is előállhatna, hogy titkos szavazás és egyenlőség esetén az elnök kétszeri szavazattal élt, bármily tudakos és bölcs eszjárással bíró is e dolgokban.

Végül „szakmáját” illetőleg pedig nagyon meglehet győződve az iskolaszéki tag, hogy utána nem rajongok; valamint tanácsát nem használtam, és használandom, végottem teheti zsebében tartott nevé mellé. A „latin” közmondás pedig ilyen formán egyedül és helyesebben az iskolaszéki tagra alkalmazható, amennyiben különösen, ha személyeskedéssel elhallgatott volna, nem mondaná reá a világ: . . . . . V. E.

Nagyváty, 1882. aug. 22-én.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Lapjának mult heti számában közölt a siklósgyűdi unok elkövetett rablőgyilkosságra vonatkozó értesítet, hogy ugyanakkor a siklósi vásáron lévén és kocsim felé tartva láttam, hogy kocsimmal két ember beszélgetett, kik engem nem látva, eltávoztak Gyűd felé az uton, azt láttam, hogy az egyik gatyás, a másik nád-rágos volt.

En fogattam, mert egy hagymárusással úgy állapottam meg, hogy mivel ez már indulóban volt és az országoton állott, ő nekem a megvett hagymát ott adja ki, ezt ugyan egy Antal-féle czerberus megakadályozta, megindultunk tehát azonnal, nehogy Antal Pál szolgabíró valami jó borralvalóval megajándékozhasson, a mint az ő kegyességénél szokásban van, de ezzel csakhamar odaértünk a rablőgyilkossal helyszínére, hol már egy csoport ember egybegyűlt.

Kocsimon a meggyilkoltban azonnal felismertem azon gatyás embert, ki véle az imént beszélt s magát garéi lakósnak mondotta, egyszerűsöd következteté, hogy a gyilkos a véle nem nadrágos ember lehetett, minél fogva kocsimon szembeállítás alkalmával könnyebben ráismerne, mint a távolabb volt gyűdi ökrész gyerekkel.

Csepán József.

Szerkesztői posta.

S. S. urak Gerle. A kérdéses költemény valószínűleg eltűnt.

Nyilt-tér. *)

Nyilvános kereskedelmi közepantoda.

Pécs, Széchenyi-tér 6. sz.

Ezen intézetben, mely a többi közepantodákhoz hasonló rangba van helyezve, a beiratások szeptember 1-én veszik kezdetüket.

A pécsi kereskedelmi s ipartársulat által a kereskedői tanoncok részére létesített tanfolyamba a beiratások szept. 1-8-ig naponta d. e. 9-12 és d. u. 2-4 óráig eszközöltek.

203. (2-1)

Az igazgatóság.

ELSŐ RANGU
egészségi és asztali-víz.

Legtartalomdusabb bor- és lithion-forrás

Salvator

137. vastartalom nélkül, (20-5)

gazdag term. szénsavtartalommal,

bórsavas Nátron és szénsavas Lithionban

(0.92843 literként) (0.12495 literként)

Lipőci forrás-igazgatóság Eperjesen.

Kapható minden ásványvízkereskedésben és a legtöbb gyógyszerárban.

Főraktár: Édeskuty L., Budapesten.

*) Ezen rovat alatt megjelentekről nem vállal előlétséget a szerk.

NAGY FERENCZ

Haksch Emil, Kis József
felelős szerkesztő, szerkesztőtárs.

Hirdetések:

Amerikai
Posta - Gözhajozás

„Horgony vonal”

(Anker Linie)

Ideiglenes leszállított átkelési ár.

Ezenelől közlünk, miszerint minden

tekintetben kitűnően berendezett 1° rendű

Posta - Gözhajók, melyek a világszerte

híres „Horgony vonal” (Anker Linie) köz-

lekednek, az átkelési ár Newyork-ig

11 ftt arany ért. vagyis 15 ftt osztr. ért-re

szállítottak; azaz: az árba tudva tőkletes

legjobb ellátást (étkezés) Hamburgtól kezdve,

Glasgow-ot egészen a rendeltetési helyig

Amerikában.

Minden részben a posta gözhajójánkat

a t. e. közönség ügyelnie ajánlom, egy-

szerszámunkat nyitjuk, bárkinnek

minden idevágó kérdésben díj nélküli pontos

felvilágosítást szívesen adunk.

Hamburg, Boldan Reiner, Bergedorfer-

strasse 1.

N.B. Helyek a hajókban csak személyenként 10 ftt-nyi előzár-

lakásba nyeltek tartoznak; feni, mely elvág azonnal

az átkelési áról levonatik.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék közhírré teszi, hogy Nagy József és Kórsós Péter végrehajthatónak, Horváth Márton és neje, úgy öv. Főző Lászlóné elleni végrehajthatási ügyében a viselői 98. sz. tjkvben felvett 400 frtra becsült 93. sz. háznak Békásky Benjáminé szül. Baka Eleonorát illető és öv. Főző Lászlóné által megvett fele 1882. évi augusztus hó 31. napján d. e. 9 órakor Viszli községében a bírói lakban nyilvános árverésen eladni fog.

Feltételek:

Kikiáltási ár a kettő becsár, melyen alól is a birtok eladati fog.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% - vagyis 40 fttot készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár három egyenlő részletben, az első rész az árveréstől 1 hónap, a második rész ugyanazon naptól 2 hónap; az utolsó rész a bánatpénz beszámításával ugyanattól 3 hónap alatt 8% kamatokkal ezen kir. törvszéknel fizetendő.

Vevő köteles az épületeket a birtokba lépéskor tűzárk ellen biztosítani.

Vevő azonnal lép birtokba, mely időtől a birtok haszna és terhei vevőt illetik.

Vevő tulajdonjoga a vételár lefizetése után fog bekebelezettetni.

Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a megvett ingatlan a felek kérelmére a prts. 459. § értelmében veszélyére a költségére bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsjátatik.

Kik az árverezendő javakra tulajdoni vagy más igényt, elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek: felhívjuk, hogy kereseteket e hirdetménynek a hivatalos lapban 3-ik közzétételétől 15 nap alatt ezen bíróságnál benyújtsák; különben azok a vételár feleslegére utasíttatnak.

Felszólíttatnak ezen bíróság székhelyén vagy közelében nemlakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztásánál megbízottat rendeljenek a csi bejelentések, különben Rozinger Vincze pécsi ügyvéd lesz hivatalból kinevezett ügygondnok.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság 1882. június 9-én.

Kiadta

Brodzky Béla,

kir. törvszék-i jegyző.

200. (1-1)

177 szám.
b. v. 1882

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírószék 2041. számú végzése által Bereczk Domonkos pécsi lakos felperes mint végrehajtható javára Igmány Károly és neje szigetvári lakos alperesek ellen 326 ftt 57¹/₂ kr. tőkéből a fizetetlen öszszeg és attól számítandó kamatai perköltség-követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 791 frtra becsült ágyak, asztal, székek, szifonok, képek, mosdó- és író-asztal, diván, fotelok, 24 abrosz, 48 szalvéta, 48 kendő, 36 lepedő, 24 kanál stb. álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatk.

Mely árverésnek a 1881. p. 1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperesnek lakásában Szigetvárott leendő eszközésére 1882-ik évi augusztus hó 31-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Szigetvárott 1882-ik évi augusztus hó 17. napján.

Dóczy Béla

kir. bíróság-i végrehajtó.

199. (1-1)

12453 szám.

1881

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék közhírré teszi, hogy Kis Zsigmond s neje Rabl Aguzta jelenleg pécsi lakosok végrehajtható szerven dettek ingatlanai u. m: a nagyhajmási 53. sz. tjkvben foglalt 1396. szsz., a nagyhajmási 176. sz. tjkvben foglalt 1399.1400. szsz., valamint a nagyhajmási 278. sz. tjkvben foglalt 1402. szsz. szözlő mint összefüggő egy szözlő birtok együttesen 2627 ftt 60 kr. o. é. becs és kikiáltási ár mellett, valamint a pécsi 4453. sz. tjkvben foglalt 20. sz. a felvett ház és belsőség 9000 ftt ezenel megállapított kikiáltási ár mellett a nagyhajmási birtokra nézve Nagyhajmási községében a községi bírói lakban 1882. évi augusztus hó 31. napjának reggeli 10 órájában s a pécsi házra nézve a pécsi kir. trvszék telekkönyvi levéltárában 1882. évi szeptember hó 11. napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség szerűen a kikiáltási mint becsáron alól is eladati fog. Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlan kikiáltási mint becsár 10% -át a kiküldött kezéhez letenni. A megállapított árverési feltételek a pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság irattárában bármikor betekintheők.

Perczel

kir. tvszék-i jegyző.

202 (3-1)

Mária-celli gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen,

és fölfülmulhatatlan az ötvágyhiány, gyomorgyengeség, rosszag, lehelet, szelek, savanyu felbűfögés, köhika, gyomorhurut, gyomorgés, huykóképződés, túlságos nyálkaképződés sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörös, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gilliszta lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvege 30 k. használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható: Pécs, Kovács Mihály és Sipőcz István gyógyszerészek áruáknál.

Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárában és kereskedésében.

Központi székhelyül rakat nagyban és kicsinyben.

BRADI KÁROLY.

sz. dr. ang. y. a. h. o. z. címzett gyógyszerárában

Krenzierben, Morvaországban

142. (0-7)

KINDL FERENCZ

Pécs

Nepomuk-utca 33. sz.

Ajánlja magát a következő czikkeket olcsó áron előállítására és be rendezésére ugyint:

Angol (szagtalan) árnyékszéknek, öntött és öncsövekkel. — Vaskutaknak, (szivattyuk) húzó és toló szerkezettel, zománcozott csövek és önozott vasrudakkal. — Teljes fürdőknek ugyintegy egyes fürdőkádaknak fűtő szerkezettel és annélkül. — Légszesz-, víz- és gőzvezetéseknek. — Teljes szöcsöveknek. Legújabb szerkezetű villámhárítóknak és azok felszerelésnek. Elad kicsinyben a légszeszvilágításához szükséges egyes részleteket ugyint: légszesz-csöveket, üveg-golyó-, táca és csilindereket, csilárokat, falkönyököket, lámpákat, mindenféle égőket, s. a. t. s. a. t. Villanyos jeladókat (szobatelegraf) és ahoz szükséges részleteket mint: különféle elemek, villanyvezetők, tapintók, harangok, jelek s. a. t. s. a. t.

Költségvetések és rajzok a fentebbi czikkekhöz azonnal készíttetnek. 120. sz. (0-4)

Leány-növeldei jelentés.

Alulirt tisztelettel tudatja a t. cz. szülőkkel és gyámokkal, hogy leányöveldejében a rendes tantolyam f. é.

szeptember hó 4-ik napján

fog kezdődni.

A beiratások pedig 1. 2. és 3-án eszközöltetnek.

Egyuttal tisztelettel hozom a t. cz. szülők tudomására, hogy tan- és nevelőintézetemben a jövő tanévre mérsékelt feltételek mellett bennlakó növendékeket is fogadok fel.

Szíves megkeresésre a feltételek azonnal eszközöltetnek.

Pécs, 1882. augusztus hó 15-én.

Tisztelettel

Libscher Vilma,

201. (2-1) intézet-tulajdonos.

Lakása: János-utca 7. sz.

Vendéglői értesítés.

Az iskolai tanév kezdetével vagyok oly bátor a n. t. vidéki uraságoknak tisztelettel tudomására hozni, hogy f. é. április 1-én „a kávé-forráshoz czimzet” vendéglőt felhagytam és a gyár utcában, Ruvald-házban lévő vendéglőt átvettem, és azt ujonan berendezvén

„KOMLÓ KERT”

czim alatt folytatom.

Jó és izletes meleg és hideg ételekkel, legjobb minőségű hamisítatlan italokkal, egész napon át szolgálók.

Elvállalok bérletet ebéd és estelire a házban jutányos árak mellett.

A midőn erről a n. t. vidéki uraságokat, kik már az előbbi helyiségemben is látogatásaikkal szerencséltetek, tisztelettel értesitem, kérem szíves pártfogásukat ezen új helyiségre is átruházni, a melyet kiérdemelni mindenkor főbb törekvésem leend.

Mély tisztelettel

GINDL K.

vendéglős.

198. (2-1)

Legjobban osztályozásra alkalmas!

EREDETI MAYER TRIEUR

25,000 gép használatban

A gyári jelvény kívántassék

30 MEDAILLEN

149. (8-1)

GROSSMANN J.

BUDAPEST

váci körút 76.

Házeladás.

Pécs, Mária-utca 18. sz. alatti szép fekvésű új emeletes

10 évig adómentes ház,

vízvezetékekkel és gyönyörű udvarkerttel ellátva, szabad kézből eladó.

Bővebb tudósítás ugyanott a ház földszinti lakásában nyerhető.

186. (9-1)

1880-ik évben 80.000 palack, 1881-ik évben 295.000 palack lett elszállítva.

A mohai ÁGNES-forrás

hazánk egyik legszénsavdúsabb

savanyuvize

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend. Fris töltésben mindenkor kapható

ÉDESKÜTY L.

m. k. udvari szállítónai Budapest, Erzsébet téren.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Pécs: Eizer János, Spitzer S., Simon J., Spitzer Ádám, Nick Károly kereskedő, továbbá Sipőcz Istv. gyógyszer. uraknál és a főtiszt. Irgalmas rend gyógyszerárában.

07. (12-9)

1880-ik évben 80.000 palack, 1881-ik évben 295.000 palack lett elszállítva.

Marshall Sons & Co. Lmtd

GRAEPEL HUGÓ (ezelőtt SCHMID H.)

FŐ ÜGYNÖKE

Budapest, VI. ker., gyár-utca 58. sz., (bárány-utca szegletén 16. szám.)

GŐZMOZDONYOKAT, CSÉPLŐGÉPEKET, ÖRLŐ MALMOKAT,

(fogaskerekű és szíjhajtású)

liszthengerek és mindennemű szelelő- és gabonarostákat.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

sor vetőgépek, Eckert-féle szélesen szóró vetőgépeket, Eckert-féle szab. két- és háromvasu ekék, MAYER-féle TRIEUR ÖK, szecskavágók, darálómalmokat stb.

Pécs, 1882. nyomtatott ifj. Madarász E.